

2. Prezydium Rządu na wniosek Ministra Finansów może ustalić ryczałtowe, okresowe rozliczenia z tytułu odpłatnych usług międzybankowych oraz uchylić odpłatność niektórych usług międzybankowych.

§ 6. Wydatki i dochody banków określane są w ich budżetach. Na pokrycie wydatków służą wpływy z tytułu pobieranych opłat i odsetek oraz inne dochody banków.

II. Środki finansowe.

§ 7. Środki finansowe banków obejmują środki własne i obce.

§ 8. Środkami własnymi banków są:

- a) fundusz statutowy,
- b) fundusz rezerwowy,
- c) fundusze specjalne.

§ 9. 1. Fundusz statutowy tworzy się z dotacji budżetowej Państwa i z części wygosparowanych przez bank nadwyżek.

Fundusz statutowy służy na pokrycie środków trwałych oraz obrotowych banku. Nadwyżka tego funduszu ponad wartość środków trwałych służy na pokrycie środków obrotowych banku.

2. Fundusz rezerwowy pochodzący z części wygosparowanych przez bank nadwyżek służy na pokrycie ewentualnych strat bilansowych banku.

3. Fundusze specjalne tworzy się z części wygosparowanych przez bank nadwyżek, Przeznaczenie tych funduszy określa Minister Finansów.

§ 10. Wysokość funduszy jest określana zarządzeniami Ministra Finansów.

§ 11. Środkami obcymi są wkłady na rachunkach w bankach.

III. Środki trwałe, amortyzacja, finansowanie robót kapitalnych.

§ 12. Środki trwałe banków obejmują przydzielone im nieruchomości, potrzebne do wykonywania zadań planowych, oraz inwentarz, którego wartość przekracza zł 900.—, a okres używalności 1 rok.

§ 13. Zasady i tryb wyceny środków trwałych w bilansach banków określi Minister Finansów w drodze zarządzenia.

§ 14. Banki dokonują amortyzacji środków trwałych, przeznaczonych na sfinansowanie robót kapitalnych.

§ 15. Inwestycje banków, przewidziane w planie inwestycyjnym, będą finansowane:

- a) z części zakumulowanej amortyzacji środków trwałych, która po wyłączeniu kwot, przeznaczonych na sfinansowanie kapitalnych remontów, przeznaczona jest na sfinansowanie inwestycji,
- b) z przewidzianej w budżecie Państwa dotacji w wysokości różnicy między limitem planu inwesty-

cyjnego banków a kwotą akumulowanej amortyzacji, wymienionej w pkt a).

§ 16. Źródłem finansowania nakładów na kapitalne remonty banków jest część amortyzacji środków trwałych, której wysokość w stosunku procentowym do całości odpisów amortyzacyjnych ustala zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

§ 17. W granicach zaplanowanych kwot amortyzacji, obliczonych na podstawie ogólnego procentu, określonego w trybie § 16, Ministerstwo Finansów uprawnione jest do różnicowania dla poszczególnych banków procentu amortyzacji, przeznaczonej na sfinansowanie kapitalnych remontów, oraz do redystrybucji już zakumulowanej amortyzacji na kapitalne remonty między poszczególne banki.

§ 18. 1. Banki akumulują na „Rachunku Kapitalnych Remontów“, prowadzonym u siebie, tę część amortyzacji, która zostanie przeznaczona na sfinansowanie kapitalnych remontów.

2. Akumulacja amortyzacji w części, przeznaczonej na sfinansowanie inwestycji, odbywać się będzie na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorstw państwowych w Banku Inwestycyjnym.

§ 19. W terminie do dnia 22 każdego miesiąca banki obowiązane są przelewać na rachunki, wymienione w paragrafie poprzedzającym, 1/12 kwot tych części zaplanowanej rocznej amortyzacji, które przeznaczone zostały na sfinansowanie inwestycji oraz kapitalnych remontów.

Przelewy powyższe mają charakter zaliczkowy i podlegają stosownemu rozliczeniu na podstawie zamknięć rachunkowych.

IV. Podział nadwyżki i pokrywanie niedoborów.

§ 20. Czysta nadwyżka banków dzielona będzie w sposób następujący:

- a) co najmniej 50% jako wpłata do budżetu Państwa,
- b) pozostałość zużyta zostanie na zasilenie funduszy.

§ 21. Minister Finansów określi każdorazowo wysokość części czystej nadwyżki przeznaczonej na zasilenie funduszy: statutowego, rezerwowego i specjalnych.

§ 22. W przypadku, gdy wykazane niedobory bilansowe przewyższają istniejący fundusz rezerwowy, różnica pokryta zostanie z budżetu Państwa.

V. Przepisy końcowe.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 8 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

zatwierdzająca zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1950 r. w sprawie opodatkowania w r. 1950 dochodów (zysków bilansowych) przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych, objętych zasadami systemu finansowego.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 marca 1950 r. w sprawie opodatkowania w roku 1950 dochodów (zysków bilansowych) przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych, objętych zasadami systemu finansowego.

§ 2. Wobec unormowania zasad opodatkowania

w zarządzeniu, wymienionym w § 1, przepisy art. 10 i 12 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) nie mają zastosowania do przedsiębiorstw, objętych wspomnianym zarządzeniem.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

46

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych, objętych zasadami systemu finansowego.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W § 11 ust. 1 lit. A zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego z późniejszymi zmianami, zatwierdzonego uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 października 1950 r. (Monitor Polski Nr A-113, poz. 1417), wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Naftowego ze sprzedaży:

a) benzyny, nafty, olejów: gazowego, wrzecionowego, maszynowego, silnikowego, cylindrowego, wazelinowego, osiowego i pozostałych olejów, parafiny płynnej i wazeliny — 15⁰/₀,

b) smarów i regenerowanych olejów — 14⁰/₀“;

2) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu ze sprzedaży w obrocie krajowym:

a) wódek czystych, spirytusu butelkowanego oraz spirytusu luzem, przeznaczonego do wyrobu wódek gatunkowych, win, soków i esencji, jak również do wyrobu wszelkich artykułów spożywczych z wyjątkiem octu — 92⁰/₀,

b) wódek gatunkowych wytrawnych — 82⁰/₀,

c) wódek gatunkowych słodkich, półsłodkich i likierów (z wyjątkiem jajowego) oraz wódek mieszanych na nalewach owocowych i spirytusach owocowych — 79⁰/₀,

d) nalewów naturalnych wódek, sporządzanych na spirytusach owocowych i zbożowych, wypalanych z wina lub winogron oraz likieru jajowego — 72⁰/₀“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą: co do § 1 pkt 1 — od dnia 1 stycznia 1950 r., a co do § 1 pkt 2 — od dnia 29 października 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

47

UCHWAŁA Nr 1 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych.

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1951 r. nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia środki trwałe (budynki, maszyny, aparaty, urządzenia) przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym wielkiego i średniego przemysłu państwowego oraz wszystkich przedsiębiorstw i jednostek budżetowych.

§ 2. Sposób finansowego wyrównywania szkód losowych w mieniu, o którym mowa w § 1, ureguje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. Z dniem 31 grudnia 1950 r. traci moc umowy

ubezpieczenia dotyczące mienia, wymienionego w § 1 niniejszej uchwały.

Sposób rozliczeń z tytułu rozwiązanych umów ureguje zarządzenie Ministra Finansów.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

48

UCHWAŁA Nr 2 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie kontynuowania akcji robót rozbiórkowych w r. 1951.

Celem uzyskania cegły rozbiórkowej na pokrycie potrzeb Państwowego Planu Inwestycyjnego Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Kontynuować w okresie od 1 stycznia 1951 r. do 31 grudnia 1951 r. akcję robót rozbiórkowych, obliczoną na odzysk cegły, prowadzoną do dnia 31 grudnia 1950 r.